Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 14. decembra 2017 *

„Odvolanie – Dumping – Nariadenie (EÚ) č. 502/2013 – Dovoz bicyklov s pôvodom v Číne – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 18 ods. 1 – Spolupráca – Pojem ‚potrebné informácie' – Článok 9 ods. 5 – Žiadosť o individuálne zaobchádzanie – Riziko obchádzania"

Vo veci C-61/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. februára 2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Giant (China) Co. Ltd, so sídlom v Kunshane (Čína), v zastúpení: P. De Baere, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, avocat,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: J. -F. Brakeland, M. França a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (spravodajkyňa) a C. Lycourgos,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. marca 2017,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. júla 2017,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Združenie European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. novembra 2015, Giant (China)/Rada (T-425/13, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:896), ktorým tento súd zrušil nariadenie Rady (EÚ) č. 502/2013 z 29. mája 2013, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 990/2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, po predbežnom preskúmaní podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 153, 2013, s. 17; opravené znenie Ú. v. EÚ L 7, 2010, s. 22, ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Giant (China) Co. Ltd (ďalej len „Giant“).

I. Právny rámec

2 V čase uskutočnenia zisťovania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, boli ustanovenia upravujúce prijatie antidumpingových opatrení Európskou úniou obsiahnuté v nariadení Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“).

3 Odôvodnenie 28 základného nariadenia uvádzalo:

„Je potrebné stanoviť, že tam, kde strany dostatočne nespolupracujú, môžu byť použité iné informácie s cieľom stanovenia zistení a že takéto informácie môžu byť pre príslušné strany menej priaznivé, ako by tomu bolo v prípade, ak by tieto strany spolupracovali.“

4 Článok 2 ods. 7 tohto nariadenia stanovoval:

„a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom… sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Do úvahy sa vezmú aj lehoty; ak je to vhodné, použije sa tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého zisťovania.

Strany dotknuté zisťovaním sú informované krátko po začatí zisťovania o predpokladanej tretej krajine s trhovým hospodárstvom a majú 10 dní na vyjadrenie pripomienok.

b) V antidumpingovom zisťovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Čínskej ľudovej republiky, Vietnamu a Kazachstanu a akejkoľvek inej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom [Svetovej obchodnej organizácie (WTO)] k dátumu začatia zisťovania, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú zisťovaniu a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

…“

5 Článok 5 uvedeného nariadenia znie:

„…

10. Oznámenie o začatí konania oznámi začatie zisťovania, uvedie sa v ňom názov výrobku a dotknutých krajín, súhrn prijatých informácií a uvedie sa, že všetky ďalšie relevantné údaje treba oznámiť Komisii; okrem toho obsahuje lehoty, v rámci ktorých sa môžu zainteresované strany prihlásiť, predložiť svoje písomné vyjadrenia a poskytnúť informácie, aby sa tieto vyjadrenia a informácie mohli zohľadniť pri zisťovaní; uvedie aj obdobie, v priebehu ktorého zainteresované strany majú právo požiadať, aby ich Komisia vypočula v súlade s článkom 6 ods. 5.

11. Komisia oznámi vývozcom, dovozcom a združeniam zastupujúcim dovozcov a vývozcov, o ktorých vie, že sa ich záležitosť týka, ako aj krajine pôvodu, krajine vývozu a navrhovateľom začatie konania a s náležitým ohľadom na zachovanie ochrany dôverných informácií poskytne známym vývozcom a orgánom krajiny vývozu úplné znenie písomného podnetu v zmysle odseku 1 a na požiadanie ho sprístupní ostatným zainteresovaným stranám. Ak je počet vývozcov príliš veľký, úplné znenie písomného podnetu sa môže poskytnúť len orgánom krajiny vývozu alebo príslušnému obchodnému zväzu [združeniu – *neoficiálny preklad*].

…“

6 Článok 6 ods. 2 toho istého nariadenia stanovoval:

„Strany, ktoré obdržia dotazníky používané pri antidumpingovom zisťovaní, majú aspoň 30 dní na to, aby ich vyplnili. Lehota pre vývozcov začne plynúť odo dňa prijatia dotazníka, ktorý sa v tomto prípade považuje za prijatý týždeň odo dňa, keď bol zaslaný vývozcovi alebo odoslaný diplomatickému zástupcovi krajiny vývozu. Túto lehotu možno predĺžiť na 30 dní s prihliadnutím na čas, ktorý zaberie zisťovanie, ale len v prípade, že príslušná strana náležite odôvodní žiadosť o predĺženie tejto lehoty osobitnými okolnosťami.“

7 Článok 9 ods. 5 základného nariadenia stanovoval:

„Antidumpingové clo sa vzťahuje v primeranej výške vo všetkých prípadoch na nediskriminačnom základe na dovoz výrobkov zo všetkých zdrojov, u ktorých sa zistilo, že sú dumpingové alebo spôsobujú ujmu, s výnimkou dovozu z tých zdrojov, v ktorých boli podniky akceptované na základe tohto nariadenia. Nariadenie ukladajúce clo upresní clo pre každého dodávateľa alebo, ak to nie je praktické a vo všeobecnosti vtedy, keď sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), príslušnú dodávateľskú krajinu.

Avšak tam, kde sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), upresní sa individuálne clo pre tých vývozcov, ktorí môžu na základe náležite odôvodnených tvrdení preukázať, že:

a) v prípade úplného alebo čiastočného zahraničného vlastníctva podniku alebo spoločného podniku môžu voľne repatriovať kapitál a zisky;

b) vývozné ceny, množstvá, podmienky a náležitosti predaja sú voľne určené;

c) väčšinový podiel patrí súkromným osobám. Štátni úradníci, ktorí sú členmi správnej rady alebo ktorí zastávajú kľúčové riadiace funkcie, sú buď v menšine alebo sa musí preukázať, že spoločnosť je napriek tomu dostatočne nezávislá od štátu;

d) prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhového kurzu a

e) v prípade poskytnutia rozdielnych colných sadzieb jednotlivým vývozcom nie je zasahovanie štátu také, aby umožňovalo obchádzanie príslušných opatrení.“

8 Článok 18 tohto nariadenia stanovoval:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností. Ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, príslušné informácie sa neberú do úvahy a môžu byť využité dostupné skutočnosti. Zainteresované strany by mali byť upozornené na dôsledky odmietnutia spolupráce.

…

3. Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.

…

6. Ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by tomu bolo v prípade, ak by táto spolupracovala.“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné nariadenie

9 V roku 1993 Rada Európskej únie zaviedla konečné antidumpingové clo vo výške 30,6 % na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne do Únie. Toto antidumpingové clo si následne zachovalo rovnakú colnú sadzbu. V priebehu roka 2005 sa uvedené clo zvýšilo na 48,5 % a následne si zachovalo túto colnú sadzbu.

10 Dňa 9. marca 2012 Komisia oznámila, že na vlastný podnet v súlade s článkom 11 ods. 3 základného nariadenia začala predbežné preskúmanie antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovozy bicyklov s pôvodom v Číne.

11 Štyri skupiny čínskych vyvážajúcich výrobcov vyhlásili, že v období, v ktorom prebiehalo zisťovanie a ktoré zodpovedalo obdobiu medzi 1. januárom a 31. decembrom 2011, ich vývoz smeroval do Únie. Medzi týmito štyri skupinami vyvážajúcich výrobcov sa nachádzala skupina, do ktorej patrí spoločnosť Giant (ďalej len „skupina Giant“), ktorá má sídlo v Číne a vyrába bicykle určené na vnútorný predaj a na vývoz, vrátane vývozu do Únie. Najväčším akcionárom skupiny Giant je spoločnosť G.M. so sídlom na Taiwane. Vzhľadom na to, že spoločný podnik Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (ďalej len „GP“), ktorý je jednou zo spoločností patriacich do skupiny Giant, v roku 2011 ukončil svoju činnosť a ocitol sa v likvidácii, Giant požiadala Komisiu, aby bol tento podnik vyňatý zo zisťovania.

12 Dňa 15. mája 2012 Komisia zaslala štyrom skupinám vyvážajúcich výrobcov uvedeným v predchádzajúcom bode formuláre žiadosti o trhovo-hospodárske zaobchádzanie (ďalej len „THZ“) v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. V liste zaslanom spoločnosti Giant, bola táto spoločnosť informovaná, že ak chce, aby sa na ňu vzťahovalo THZ, musí byť formulár žiadosti

o THZ vyplnený všetkými prepojenými spoločnosťami nachádzajúcimi sa v Číne, vrátane GP, keďže táto spoločnosť vyrábala bicykle a bola najväčším vývozcom skupiny Giant do Únie v období, ktoré bolo predmetom zisťovania.

13 Dňa 4. júna 2012 Giant predložila formuláre žiadosti o THZ pre šesť spoločností, ktoré patria do skupiny Giant, vrátane spoločnosti GP. GP vo svojom formulári žiadosti o THZ vystupovala ako spoločný podnik založený spoločnosťou so sídlom v Taiwane, a to spoločnosťou B.I., ktorá je tiež prepojená na G. M., a dvomi spoločnosťami so sídlom v Číne, spoločnosťami S. G. a Jinshan Development and Construction (ďalej len „Jinshan“). B. I. aj Jinshan majú v GP 45 % podiel a S. G. má v GP 10 % podiel.

14 Listom zo 14. júna 2012 Komisia požiadala o objasnenie vzťahov medzi skupinou Giant a spoločnosťou Jinshan. Na základe predbežného posúdenia Komisia dospela k záveru, že táto skupina je prepojená na spoločnosť Jinshan a že hlavné investície tejto spoločnosti sa vzťahujú na výrobu a predaj bicyklov. Giant bola preto informovaná, že musí odovzdať formulár žiadosti o THZ pre Jinshan a všetky spoločnosti, ktoré patria tejto spoločnosti (ďalej len „skupina Jinshan“). V prípade nepredloženia týchto formulárov Komisia uviedla, že k záveru môže dospieť na základe dostupných údajov v súlade s článkom 18 základného nariadenia a môže zamietnuť žiadosť o THZ pre celú skupinu Giant.

15 Dňa 21. júna 2012 Giant predložila pripomienky k listu Komisie zo14. júna 2012. Uviedla predovšetkým, že skutočnosť, že je len veľmi nepriamo prepojená na Jinshan prostredníctvom spoločnosti GP a že Jinshan nebola výrobcom dotknutého výrobku, nemusí pre spoločnosť Jinshan podať žiadosť o THZ.

16 Listom zo 4. júla 2012 Komisia potvrdila, že zastáva názor, že Giant je skutočne prepojená na Jinshan a že vzhľadom na to, že subjekty patriace do skupiny Jinshan nevyplnili formulár žiadosti o THZ, zamýšľa uplatniť článok 18 základného nariadenia a zamietnuť žiadosť skupiny Giant o THZ. Okrem toho Komisia opätovne požiadala Giant, aby vyplnila antidumpingový dotazník za všetkých vyvážajúcich výrobcov bicyklov, ktorí sú na ňu prepojení, vrátane tých subjektov, ktorí patria do skupiny Jinshan.

17 V liste zo 16. júla 2012 Giant opätovne uviedla, že so spoločnosťou Jinshan je len v nepriamom vzťahu a že táto posledná uvedená spoločnosť preto nemusí vyplniť žiadosť o THZ, ani vyplniť antidumpingový dotazník.

18 Dňa 20. júla 2012 Giant zaslala vyplnený antidumpingový dotazník pre jedenásť spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny Giant a podieľajú sa na výrobe a vývoze dotknutého výrobku, vrátane spoločnosti GP, ako aj pre šesť dcérskych predajných spoločností so sídlom na území Únie.

19 Dňa 28. augusta 2012 počas vypočutia, ktoré sa uskutočnilo v priestoroch Komisie, Giant vzniesla námietky proti zámeru Komisie uplatniť článok 18 základného nariadenia v súvislosti s jej žiadosťou o THZ s tvrdením, že podanie žiadosti o THZ nie je potrebné ani možné o nič viac než odpovede na dotazník pre ostatné spoločnosti, v ktorých Jinshan investovala.

20 Dňa 23. októbra 2012 Komisia informovala Giant o tom, že vzhľadom na to, že nedostala žiadosť o THZ za spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny Jinshan, z vecného hľadiska nemohla preskúmať jej žiadosť o THZ. Komisia preto rozhodla uplatniť článok 18 ods. 1 základného nariadenia a neprihliadať na informácie predložené spoločnosťou Giant v jej žiadosti o THZ ako celku.

21 Dňa 21. marca 2013 Komisia informovala Giant o tom, že zamýšľa uplatniť uvedený článok 18 ods. 1 základného nariadenia a založiť svoje zistenia na dostupných skutočnostiach, a to aj na účely stanovenia vývoznej ceny, pretože pre nedostatok úplných informácií o všetkých subjektoch prepojených na GP nebolo možné vykonať úplné a spoľahlivé výpočty vývoznej ceny, a teda stanoviť individuálne dumpingové rozpätie pre GP, a preto ani pre skupinu Giant ako celok.

22 Dňa 5. júna 2013 Rada prijala sporné nariadenie. Toto nariadenie zachovalo konečne antidumpingové clo vo výške 48,5 % uplatniteľné na Giant.

23 V odôvodneniach 63 a 64, ako aj 131 až 138 tohto nariadenia Rada jednak potvrdila, že uplatní článok 18 ods. 1 základného nariadenia a že nemôže stanoviť individuálne dumpingové rozpätie pre skupinu Giant, a jednak zamietla tvrdenia spoločnosti Giant, ktorými sa táto spoločnosť snažila preukázať, že ak by toto individuálne rozpätie bolo vypočítané pre skupinu Giant, nehrozilo by nijaké obchádzanie antidumpingových opatrení.

III. Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

24 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. augusta 2013 Giant podala žalobu o neplatnosť s návrhom na zrušenie sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týka.

25 Na podporu svojej žaloby na Všeobecnom súde Giant uviedla osem žalobných dôvodov. Všeobecný súd preskúmal len prvú časť tretieho žalobného dôvodu, ako aj piaty a siedmy žalobný dôvod. Tieto žalobné dôvody sa v podstate týkali jednak pojmu „potrebné informácie“ v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia a jednak otázky, či odmietnutie priznať osobitné zaobchádzanie možno zakladať na existencii rizika obchádzania.

26 Všeobecný súd vyhovel uvedeným žalobným dôvodom a konštatoval, že sporné rozhodnutie sa musí zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Giant bez toho, aby bolo nutné skúmať ostatné žalobné dôvody.

IV. Návrhy účastníkov odvolacieho konania

27 EBMA navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– rozhodol vo veci samej a zamietol žalobu o neplatnosť, alebo vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o merite žaloby o neplatnosť, a

– uložil spoločnosti Giant povinnosť nahradiť trovy vynaložené v odvolacom konaní a v konaní pred Všeobecným súdom v súvislosti s jeho vedľajším účastníctvom.

28 Giant navrhuje, aby Súdny dvor:

– vyhlásil odvolanie za zjavne neprípustné a/alebo zjavne nedôvodné a v dôsledku toho zamietol odvolanie v celom jeho rozsahu odôvodneným uznesením podľa článku 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

– v každom prípade zamietol odvolanie ako neprípustné a/alebo nedôvodné,

– uložil EBMA povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

29 Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– rozhodol vo veci samej a zamietol žalobu o neplatnosť, alebo vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o merite žaloby o neplatnosť, a

– uložil spoločnosti Giant povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v konaní pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom.

V. O odvolaní

30 EBMA uvádza tri odvolacie dôvody. Prvý a druhý odvolací dôvod sa zakladajú na nesprávnom výklade a uplatnení článku 18 základného nariadenia. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, keďže Všeobecný súd konštatoval, že ak by bolo spoločnosti Giant priznané osobitné antidumpingové clo, neexistovalo by riziko obchádzania.

31 Giant zastáva názor, že tieto tri odvolacie dôvody sú neprípustné.

A. *O prípustnosti*

32 Giant vznáša proti odvolaniu námietku neprípustnosti, pretože tri odvolacie dôvody, ktoré uvádza EBMA, sa týkajú posúdenia skutkového stavu, ktoré Súdny dvor neskúma, pričom vôbec neuvádza, že došlo k skresleniu skutkového stavu alebo dôkazov.

33 V tejto súvislosti treba pripomenúť ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má jednak právomoc zistiť skutkový stav s výnimkou prípadu, keď vecná nesprávnosť jeho zistení vyplýva z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak právomoc tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd. Súdny dvor teda nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Toto posúdenie, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá by sama osebe podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 29, ako aj uznesenia z 29. novembra 2012, Dimos Peramatos/Komisia, C-647/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:764, bod 28, a z 9. februára 2017, Syndial/Komisia, C-410/16 P, neuverejnené, EU:C:2017:112, bod 9).

34 EBMA svojimi tvrdeniami, ktoré uvádza na podporu prvého a druhého odvolacieho dôvodu, Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že po prvé nesprávne porozumel článku 18 ods. 1 základného nariadenia, po druhé nesprávne uplatnil toto ustanovenie pri posudzovaní spolupráce spoločnosti Giant, po tretie uložil Komisii neprimerané dôkazné bremeno, keď od nej požadoval, aby preukázala, v čom informácie, ktoré chcela získať v súvislosti s prepojenými spoločnosťami, boli „potrebné“, a po štvrté vykonal nahradenie odôvodnenia.

35 V rámci tretieho odvolacieho dôvodu EBMA vytýka Všeobecnému súdu, že dospel k záveru, že Rada sa nemala odvolávať na riziko obchádzania, aby odôvodnila odmietnutie uplatniť osobitné antidumpingové clo na Giant.

36 Hoci niektoré tvrdenia združenia EBMA spochybňujú posúdenia skutkového stavu Všeobecným súdom, tieto tri odvolacie dôvody poukazujú na otázky týkajúce sa výkladu pravidiel práva, ktorý Všeobecný súd podal, a teda sa týkajú právnych otázok, ktoré môžu podliehať posúdeniu Súdnym dvorom v rámci odvolania.

37 Námietke neprípustnosti, ktorú vznáša Giant voči odvolaniu, nemožno preto vyhovieť.

B. *O prvom a druhom odvolacom dôvode*

1. Argumentácia účastníkov konania

38 Prvý a druhý odvolací dôvod sa vzťahujú na body 56 až 78 napadnutého rozsudku.

39 V rámci prvého odvolacieho dôvodu EBMA, ktoré podporuje Rada a Komisia, tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že otázka, ktorá vznikla v prejednávanej veci, sa týka uplatnenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia na vývoznú cenu spoločnosti Giant, zatiaľ čo Rada v spornom nariadení všeobecne uplatnila toto ustanovenie na skupinu Giant, pretože nedisponovala úplnými a vyčerpávajúcimi informáciami týkajúcimi sa prepojených spoločností. V dôsledku toho Všeobecný súd údajne nesprávne porozumel článku 18 ods. 1 a 3 tohto nariadenia.

40 V tejto súvislosti EBMA spresňuje, že podľa týchto ustanovení môžu inštitúcie Únie použiť dostupné informácie tromi spôsobmi, a to po prvé všeobecne, pokiaľ ide o všetky informácie a údaje, ktoré poskytla zainteresovaná strana, po druhé, pokiaľ ide o úplný celok informácií a údajov, napríklad o žiadosť o osobitné zaobchádzanie, alebo po tretie, pokiaľ ide o niektoré aspekty všetkých informácií alebo údajov, napríklad poplatky za predaj na vývoz. V druhom a treťom názornom príklade by inštitúcie Únie mali nahradiť len odmietnuté informácie alebo údaje a použiť iné informácie alebo údaje. V prvom názornom príklade by inštitúcie mali zamietnuť všetky poskytnuté informácie a údaje.

41 V rámci druhého odvolacieho dôvodu sa EBMA, ktoré podporuje Rada a Komisia, domnieva, že Všeobecný súd sa pri analýze existencie nedostatočnej spolupráce v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Odôvodnenie Všeobecného súdu sa zakladá na nesprávnom tvrdení, a to, že informácie a údaje, ktoré poskytla Giant, len umožňujú inštitúciám Únie stanoviť vývoznú cenu. V prvom štádiu požadované informácie zodpovedajú minimálnym podkladom nevyhnutným na to, aby mohli tieto inštitúcie vytvoriť úplnú a správnu tabuľku o skupine Giant, ako aj jej prepojených spoločnostiach. Údaje poskytnuté spoločnosťou Giant údajne neboli dostatočné na vytvorenie takejto tabuľky. Po druhé EBMA tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne uložil Komisii neprimerané dôkazné bremeno, keď od nej požadoval, aby preukázala, v čom informácie, ktoré chcela získať v súvislosti s prepojenými spoločnosťami, boli „potrebné“. Po tretie EBMA zastáva názor, že vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Rada a Komisia v antidumpingových konaniach, Všeobecný súd nemôže nahradiť Radu rozhodnutím, že jej závery sa zakladajú na čiastočných dôkazoch.

42 Giant spochybňuje dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

43 EBMA svojím prvým a druhým odvolacím dôvodom, ktoré treba preskúmať spoločne, po prvé tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 18 ods. 1 základného nariadenia. EBMA po druhé v podstate tvrdí, že Všeobecný súd neoprávnene nahradil posúdenie Rady svojím vlastným posúdením.

a) O nesprávnom právnom výklade a uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia

1) O výklade článku 18 ods. 1 základného nariadenia

44 EBMA v podstate zastáva názor, že konštatovanie Všeobecného súdu, ktoré sa nachádza najmä v bode 77 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Rada porušila článok 18 ods. 1 základného nariadenia, keď požila údaje dostupné na výpočet vývoznej ceny, spočíva na nesprávnom výklade tohto ustanovenia.

45 Podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia, inštitúcie Únie môžu na účely predbežných alebo konečných zistení, či už kladných alebo záporných, použiť dostupné údaje najmä v prípade, že zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich neposkytne v lehote stanovenej týmto nariadením.

46 Základné nariadenie neobsahuje definíciu pojmu „potrebné informácie“. Z toho vyplýva, že na účely vymedzenia rozsahu článku 18 ods. 1 tohto nariadenia je nutné zároveň zohľadniť jeho znenie, kontext a účely (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 52, ako aj citovanú judikatúru).

47 Po prvé, pokiaľ ide o znenie článku 18 ods. 1 uvedeného nariadenia, prídavné meno „potrebný“ vo svojom bežnom zmysle odkazuje na to, čo sa požaduje alebo je nevyhnutné na dosiahnutie daného cieľa. To znamená, že len informácie, bez ktorých antidumpingové zisťovanie nemôže dospieť k záveru, možno považovať za „potrebné“ v zmysle tohto ustanovenia.

48 Okrem toho uvedené ustanovenie spresňuje, že dostupné údaje, ktoré môžu inštitúcie Únie požadovať, keď dotknutá strana neposkytne potrebné informácie, musia slúžiť na predbežné alebo konečné zistenia, či už kladné alebo záporné.

49 Z toho vyplýva, že informácie sa považujú za „potrebné“, ak v danom zisťovaní umožňujú dospieť k takýmto zisteniam. Vzhľadom na to, že informácia môže umožniť dospieť k uvedeným zisteniam v rámci jedného zisťovania a byť užitočná v rámci iného zisťovania, treba konštatovať, že posúdenie, ktoré umožňuje určiť, či konkrétna informácia predstavuje alebo nepredstavuje „potrebnú informáciu“ v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, treba vykonať s prihliadnutím na osobitné okolnosti každého zisťovania, a nie vo všeobecnom zmysle.

50 Po druhé, pokiaľ ide o kontext článku 18 ods. 1 základného nariadenia, treba uviesť, že článok 5 ods. 10 tohto nariadenia stanovuje, že oznámenie o začatí antidumpingového konania, ktoré musí byť uverejnené Komisiou, stanovuje lehotu, v rámci ktorej sa môžu zainteresované strany prihlásiť, predložiť svoje písomné vyjadrenia a poskytnúť informácie, či sa tieto vyjadrenia a informácie môžu zohľadniť pri antidumpingovom zisťovaní. Okrem toho článok 5 ods. 11 uvedeného nariadenia stanovuje, že Komisia oznámi najmä vývozcom, dovozcom, ako aj združeniam zastupujúcim dovozcov a vývozcov, o ktorých vie, že sa ich záležitosť týka, začatie tohto zisťovania. Navyše z článku 6 ods. 2 toho istého nariadenia vyplýva, že na účely získania potrebných informácií k uvedenému zisťovaniu služby Komisie pripravia dotazník. Tento dotazník je zaslaný zainteresovaným stranám, ktoré v zásade majú 30-dňovú lehotu, aby naň odpovedali.

51 Z článku 5 ods. 10 a 11, ako aj článku 6 ods. 2 základného nariadenia teda vyplýva, že zainteresované strany majú povinnosť poskytnúť službám Komisie informácie, ktoré im umožnia riadne viesť zisťovanie v súvislosti s antidumpingom. Pojem „potrebné informácie“ uvedený v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia s prihliadnutím na tieto ustanovenia teda odkazuje na tie isté informácie.

52 Okrem toho z článku 18 ods. 3 a 6 základného nariadenia vyplýva, že informácie, ktoré majú dotknuté strany poskytnúť Komisii, musia inštitúcie Únie použiť na účely dosiahnutia zistení v rámci antidumpingového zisťovania a že tieto isté strany nesmú odmietnuť poskytnúť relevantné informácie. V prípade, že osobitná informácia môže mať rozhodujúcu úlohu pre jedno zisťovanie a nemusí byť relevantná pre iné zisťovanie, z článku 18 ods. 3 a 6 tohto nariadenia vyplýva, že „potrebná“ povaha určitej informácie sa posudzuje jednotlivo.

53 Analýza kontextu článku 18 ods. 1 základného nariadenia preto potvrdzuje výklad pojmu „potrebné informácie“ tak, ako vyplýva z konečnej doslovnej analýzy tohto ustanovenia. Informácie sa teda považujú za „potrebné“ v zmysle uvedeného ustanovenia, ak svojou povahou umožňujú inštitúciám Únie dospieť k zisteniam nevyhnutným v rámci antidumpingového zisťovania, pričom „potrebná“ povaha určitej informácie sa musí posudzovať jednotlivo.

54 Po tretie definícia pojmu „potrebné informácie“ musí zohľadňovať cieľ článku 18 základného nariadenia. V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 50 svojich návrhov, Komisii, ako vyšetrovaciemu orgánu, prislúcha preukázať existenciu antidumpingu, škody a príčinnej súvislosti medzi dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a škodou. Nijaké ustanovenie základného nariadenia však Komisii nepriznáva právomoc požadovať od dotknutých strán, aby sa podieľali na zisťovaní alebo poskytli informácie. Komisia je teda pri získavaní potrebných informácií závislá od dobrovoľnej spolupráce týchto strán (pozri analogicky rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, body 31 a 32).

55 V tomto kontexte z odôvodnenia 28 základného nariadenia vyplýva, že normotvorca Únie zamýšľal stanoviť, že tam, kde strany dostatočne nespolupracujú, môžu byť použité iné informácie s cieľom dosiahnuť zistenia a že takéto informácie môžu byť pre príslušné strany menej priaznivé, ako by to bolo v prípade, ak by tieto strany spolupracovali. Cieľom článku 18 základného nariadenia je umožniť Komisii pokračovať v zisťovaní v prípade, že by zainteresované strany odmietli spolupracovať alebo by nedostatočne spolupracovali.

56 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 53 a 54 svojich návrhov, vzhľadom na to, že zainteresované strany musia spolupracovať v čo najväčšej možnej miere, musia tieto strany preto poskytnúť všetky informácie, ktorými disponujú a ktoré inštitúcie Únie považujú za potrebné na účely dosiahnutia svojich zistení.

57 Zo znenia, kontextu a účelu článku 18 ods. 1 základného nariadenia teda vyplýva, že pojem „potrebné informácie“ odkazuje na informácie, ktorými disponujú zainteresované strany a ktoré inštitúcie Únie od nich žiadajú, aby ich poskytli na účely dosiahnutia zistení nevyhnutných v rámci antidumpingového zisťovania.

58 S prihliadnutím na pojem „potrebné informácie“, ako je definovaný v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, sa musí preskúmať, či sa Všeobecný súd pri uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Rada nesprávne použila dostupné údaje na výpočet vývoznej ceny.

2) O uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia Všeobecným súdom

59 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie založené na nesprávnom konštatovaní, z ktorého Všeobecný súd vychádzal, treba uviesť, že EBMA v podstate uvádza, že Všeobecný súd nesprávne pochopil sporné nariadenie. Podľa neho nesprávne konštatoval, že otázka, ktorá vznikla v prejednávanej veci, sa týka uplatnenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia na vývoznú cenu spoločnosti Giant, zatiaľ čo Rada v spornom nariadení všeobecne uplatnila toto ustanovenie na skupinu Giant, pretože nedisponovala úplnými a vyčerpávajúcimi informáciami týkajúcimi sa prepojených spoločností.

60 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, Rada v odôvodnení 131 sporného nariadenia uviedla, že článok 18 ods. 1 základného nariadenia sa použil na účely stanovenia vývoznej ceny. Okrem toho najmä z bodu 52 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd odpovedal na tvrdenie spoločnosti Giant, podľa ktorého na rozdiel od toho, čo uviedla Rada v spornom nariadení, informácie požadované Komisiou v súvislosti so spoločnosťami skupiny Jinshan neboli potrebné na výpočet vierohodnej vývoznej ceny, a teda ani na stanovenie individuálneho

dumpingového rozpätia. Napokon v bode 23 napadnutého rozsudku Všeobecný súd poukázal na e-mail: Komisie z 21. marca 2013, ktorý poslala spoločnosti Giant a v ktorom ju táto inštitúcia informovala, že na účely stanovenia vývoznej ceny zamýšľa uplatniť toto ustanovenie.

61 Z toho vyplýva, že tvrdenie, podľa ktorého sa Všeobecný súd opieral o nesprávnu domnienku, keď konštatoval, že otázka, ktorá vznikla v prejednávanej veci, sa týka uplatnenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia na vývoznú cenu, sa musí zamietnuť.

62 Po druhé, čo sa týka posúdenia Všeobecného súdu týkajúceho sa spolupráce spoločnosti Giant, ako bolo poznamenané v bode 57 tohto rozsudku, pojem „potrebné informácie“ sa vzťahuje na informácie, ktoré svojou povahou umožňujú inštitúciám Únie dospieť k zisteniam nevyhnutným v rámci antidumpingového konania.

63 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 63 až 69 napadnutého rozsudku preskúmal, či mohli informácie týkajúce sa spoločností patriacich do skupiny Jinshan, ktoré chceli inštitúcie Únie získať, aby najmä stanovili vývoznú cenu pre Giant, ovplyvniť toto stanovenie. V bode 74 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že pre výpočet vývoznej ceny boli tieto informácie irelevantné.

64 Za týchto podmienok a s prihliadnutím na definíciu pojmu „potrebné informácie“ uvedenú v bode 57 tohto rozsudku je nutné konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 77 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada porušila článok 18 ods. 1 základného nariadenia, keď použila dostupné informácie na výpočet vývoznej ceny.

65 Po tretie tvrdenie založené na tom, že Všeobecný súd uložil inštitúciám Únie neprimerané dôkazné bremeno, keď od nich požadoval, aby preukázali, v čom informácie, ktoré požadovala, aby jej boli poskytnuté, boli „potrebné“, nemôže uspieť. Najmä z bodov 54 a 57 tohto rozsudku totiž vyplýva, že týmto inštitúciám prislúcha, aby preukázali existenciu dumpingu, škody a príčinnej súvislosti medzi dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a touto škodou, a teda aj „potrebnú“ povahu určitej informácie na účely dosiahnutia záverov nutných v rámci antidumpingového zisťovania.

66 Z toho vyplýva, že tvrdenie EBMA, podľa ktorého sa Všeobecný súd z právneho hľadiska dopustil nesprávneho výkladu a uplatnenia článku 18 ods. 1 základného naradenia, sa musí zamietnuť ako nedôvodné.

b) O tvrdení založenom na tom, že Všeobecný súd neoprávnene nahradil inštitúcie Únie

67 EBMA zastáva názor, že vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Rada a Komisia v antidumpingových konaniach, Všeobecný súd nemôže nahradiť tieto inštitúcie rozhodnutím, že zistenia sa zakladajú na čiastočných dôkazoch. Všeobecný súd teda nerešpektoval túto širokú mieru voľnej úvahy a konal nad rámec svojej právomoci súdneho preskúmania.

68 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora inštitúcie Únie disponujú v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa teda obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená napadnutá voľba, boli z vecného hľadiska správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63, ako aj citovaná judikatúra).

69 Navyše Súdny dvor rozhodol, že preskúmanie dôkazov Všeobecným súdom, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje konštatovania, nepredstavuje nové posúdenie skutkových okolností nahrádzajúce posúdenie vykonané týmito inštitúciami. Toto preskúmanie nenarúša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť konštatovania, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (rozsudok z 26. januára 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 89, ako aj citovaná judikatúra).

70 Ako vyplýva z bodu 63 tohto rozsudku Všeobecný súd len preskúmal dodržiavanie článku 18 ods. 1 základného nariadenia Radou na základe dôkazov skutkovej povahy, ktoré mu boli predložené. Konštatoval, že v osobitnej situácii prejednávanej veci táto inštitúcia nemala použiť dostupné údaje na stanovenie vývoznej ceny pre Giant, pretože jednak informácie, ktoré poskytla Giant, umožňovali vylúčiť potrebnú povahu informácií týkajúcich sa spoločností patriacich do skupiny Jinshan na účely výpočtu tejto vývoznej ceny a jednak uvedená inštitúcia nevedela spresniť, ktorá doplňujúca informácia týkajúca sa týchto spoločností by sa mohla ukázať ako potrebná na výpočet uvedenej vývoznej ceny.

71 Z toho dôvodu Všeobecný súd s prihliadnutím na judikatúru citovanú v bode 68 tohto rozsudku nekonal nad rámec súdnej právomoci, ktorú má vykonávať.

72 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý a druhý odvolací dôvod sa musia zamietnuť ako sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné.

C. *O treťom odvolacom dôvode*

1. Argumentácia účastníkov konania

73 EBMA, ktoré podporuje Rada, svojím tretím odvolacím dôvodom nesúhlasí s bodmi 79 až 91 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd konštatoval, že Rada sa nemôže odvolávať na riziko obchádzania s cieľom odmietnuť uplatnenie individuálneho antidumpingového cla na Giant.

74 EBMA po prvé tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vychádzal z domnienky, podľa ktorej sa vec týka stanovenia vývoznej ceny. Všeobecný súd na základe tejto chybnej domnienky v bodoch 81 a 82 napadnutého rozsudku usúdil, že inštitúcie Únie sa nemôžu odvolávať na riziko obchádzania, pokiaľ neuplatnili článok 9 ods. 5 základného nariadenia a neuviedli nijaké iné ustanovenie tohto nariadenia, ktoré by stanovovalo, že existencia rizika obchádzania by mohla odôvodňovať odmietnutie priznať vyvážajúcemu výrobcovi individuálne antidumpingové clo.

75 Po druhé, ak ide o prepojené spoločnosti, ako skupiny Giant a Jinshan, vždy bude existovať riziko obchádzania, ak sa na niektorý subjekt uplatní nižšie antidumpingové clo než na iný subjekt z tej istej skupiny. To je dôvod, pre ktorý ustálená prax Únie spočíva na uplatňovaní antidumpingového cla na skupinu a nie na subjekt. Bod 83 napadnutého rozsudku, ktorý odkazuje na teoretické riziko obchádzania medzi neprepojenými podnikmi, je z právneho hľadiska úplne chybný a nesprávny, pretože obchádzanie je viac pravdepodobné medzi prepojenými spoločnosťami a je ho tam ťažšie odhaliť. Okrem toho bod 84 tohto rozsudku je irelevantný. Správy špeciálnej skupiny a odvolacieho orgánu orgánu WTO na urovnávanie sporov, ktoré sú v tomto bode citované, sa týkajú súladu článku 9 ods. 5 základného nariadenia s článkom 9.2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189).

76 Po tretie, pokiaľ ide o body 85 až 89 napadnutého rozsudku, EBMA tvrdí, že nemožno vylúčiť, že skupiny Giant a Jinshan boli v čase zisťovania prepojené spôsobom, ktorý išiel nad rámec toho, čo vyplýva z odpovedí na dotazník spoločnosti Giant a účtovných závierok spoločnosti Jinshan.

77 Giant spochybňuje dôvodnosť týchto tvrdení.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

78 EBMA svojím tretím odvolacím dôvodom vytýka Všeobecnému súdu, že v bodoch 79 až 91 napadnutého rozsudku konštatoval, že Rada sa nemôže odvolávať na riziko obchádzania s cieľom odmietnuť uplatnenie individuálneho antidumpingového cla na Giant.

79 Po prvé EBMA spochybňuje body 81 a 82 napadnutého rozsudku. V bode 81 tohto rozsudku Všeobecný súd pripomenul obsah článku 9 ods. 5 základného nariadenia. V bode 82 uvedeného rozsudku konštatoval, že Rada sa na účely odôvodnenia odmietnutia priznať individuálne antidumpingové clo nemôže odvolávať na existenciu rizika obchádzania, lebo jednak toto ustanovenie nebolo zohľadnené pri skúmaní situácie spoločnosti Giant a jednak nebolo uvedené nijaké iné ustanovenie základného nariadenia, ktoré stanovuje, že riziko obchádzania sa má zohľadniť.

80 EBMA tvrdí, že uvedené body napadnutého rozsudku spočívajú na chybnej domnienke, podľa ktorej sa vec týka stanovenia vývoznej ceny. Ako vyplýva z bodov 60 a 61 tohto rozsudku, Rada pritom skutočne uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia na stanovenie vývoznej ceny, voči čomu namietala Giant tak v rámci antidumpingového zisťovania, ako aj pred Všeobecným súdom.

81 Tvrdenie založené na uvedenom nesprávnom konštatovaní sa musí preto zamietnuť ako nedôvodné.

82 Po druhé EBMA spochybňuje body 83 a 84 napadnutého rozsudku. V týchto bodoch Všeobecný súd uviedol, že Rada sa nemôže opierať o výlučne hypotetické riziko obchádzania. Všeobecný súd tiež v tejto súvislosti odkázal na niektoré správy špeciálnej skupiny a odvolacieho orgánu orgánu WTO na urovnávanie sporov.

83 Podľa združenia EBMA odôvodnenie Všeobecného súdu v uvedených bodoch je chybné, pretože v prípade prepojených spoločností stále existuje riziko obchádzania.

84 Toto tvrdenie nemôže uspieť. Aj keby totiž bolo riziko obchádzania antidumpingových opatrení väčšie v prípade prepojených vývozcov, na ktorých sa môže uplatniť antidumpingové clo rozdielnej colnej sadzby, inštitúcie Únie musia preukázať, že s prihliadnutím na skutočnosti charakteristické pre dané zisťovanie sa toto riziko potvrdilo.

85 Ako správne uvádza Všeobecný súd v bode 83 napadnutého rozsudku, akýkoľvek iný výklad by priznanie individuálneho cla ponechal výlučne voľnej úvahe inštitúcií Únie.

86 Okrem toho tento výklad potvrdzuje znenie článku 9 ods. 5 základného nariadenia, podľa ktorého individuálne antidumpingové clo možno určiť pre výrobcov, ktorí môžu na základe náležite odôvodnených tvrdení najmä preukázať, že zásah štátu nie je taký, aby umožňoval obchádzanie antidumpingových opatrení. Z toho vyplýva, že o neexistencii rizika obchádzania, ako aj existencii takéhoto rizika, nemožno vytvárať domnienku.

87 Po tretie, pokiaľ ide o body 85 až 89 napadnutého rozsudku, EBMA zastáva názor, že nemožno vylúčiť, že skupiny Giant a Jinshan boli počas zisťovania prepojené.

88 Všeobecný súd v bodoch 85 až 89 tohto rozsudku preukázal, že informácie, ktorými disponovali inštitúcie Únie v čase prijatia sporného nariadenia, boli dostatočné na to, aby sa dospelo k záveru o neexistencii rizika obchádzania medzi skupinami Giant a Jinshan.

89 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 108 svojich návrhov, hoci EBMA tvrdí, že prepojenie medzi skupinami Giant a Jinshan nemožno vylúčiť, nespochybňuje skutočnosti uvedené v bodoch 86 až 89 uvedeného rozsudku, o ktoré sa Všeobecný súd opieral, keď dospel k záveru o neexistencii takéhoto prepojenia.

90 Z toho vyplýva, že tvrdenie, ktoré sa na rozdiel od konštatovania Všeobecného súdu zakladá na tom, že nemožno vylúčiť, že skupiny Giant a Jinshan boli v čase zisťovania prepojené, ako aj tretí odvolací dôvod sa musia v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné.

91 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa musí odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

92 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 ods. 1 a 2 tohto istého poriadku, uplatniteľný na odvolacie konanie podľa jeho článku 184 ods. 1 tohto poriadku, stanovuje jednak, že Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté, a jednak, ak je viac účastníkov konania, ktorí nemali úspech, rozdelí medzi nich náhradu trov konania.

93 Keďže Giant navrhla uložiť združeniu EBMA povinnosť nahradiť trovy konania a EBMA nemalo úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Giant. Keďže Rada nemala úspech, znáša svoje vlastné trovy konania.

94 V súlade s článkom 184 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora môže Súdny dvor nariadiť, že vedľajší účastník prvostupňového konania, ktorý sa zúčastnil na písomnej alebo ústnej časti konania pred Súdnym dvorom, znáša svoje vlastné trovy konania.

95 Z toho vyplýva, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Giant (China) Co. Ltd.**

3. **Rada Európskej únie a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy